

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/357/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512212958
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512212958.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: V. I., G.. XX.XX.XXXX, K. I. XX, E., o zaplatenie 730,01 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.10.2012 (bližšie špecifikovaným dňa 17.3.2014) domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu sumu 730,01 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 595,92 € od 24.09.2009 (odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky na navrhovateľa) do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že odporca dňa 02.08.2007 uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa v zastúpení obchodného zástupcu na predtlačenom formulári zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na ktorej základe mu bol poskytnutý úverový rámec vo výške 663,88 eura, z ktorého odporca čerpal sumu 746,83 € a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 255,43 €. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Dlžná suma predstavuje istina vo výške 595,92 €, t.j. rozdiel medzi poskytnutým úverom a súčtom všetkých platieb započítaných na istinu, úrok vo výške 67,70 €, čo je rozdiel medzi úrokmi a platbami započítanými na úroky a poplatky vo výške 66,39 €. Navrhovateľ uviedol, že odporca uznal vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Právny zástupca navrhovateľa ani odporca sa na pojednávanie nedostavili, hoci boli naň riadne a včas predvolaní, svoju neúčast' ospravedlnil právny zástupca navrhovateľa, súhlasil, aby súd rozhodol bez jeho účasti ako i účasti navrhovateľa. Odporca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, na pojednávanie bol predvolaný (predvolanie mal doručené) postupom v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. (tzv. fikciou doručenia), nakoľko ako odporca súdu sám uviedol (č.l. 74 a 79), na adrese uvedenej v záhlaví tohto rozsudku sa stále zdržiava a preberá si poštu, ako i postupom v zmysle § 51 O.s.p. (telefonicky - č.l. 79). Súd vec prejednal preto bez ich účasti postupom v zmysle v § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: zmluvou o predaji podniku zo dňa 29.3.2006, zmluvou o spolupráci, zmluvou o úvere zo dňa 13.11.2000 spolu s obch. podmienkami, platobnou históriou, sadzobníkom poplatkov, oznámením o postúpení pohľadávky spolu s podacím

hárkom, pokusom o zmier, dohodou o uznaní záväzku zo dňa 22.2.2010, súhlasom s uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 02.08.2007 a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 23.9.2009 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom GE Money, a.s. so sídlom v Bratislave a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca zaslal odporcovi list zo dňa 23.9.2009 písomné oznámenie o postúpení pohľadávky. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku, uzavretej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k.s. Bratislava a kupujúcim - postupcom.

Dňa 13.11.2000 bola uzavretá zmluva o úvere č. 4803952132 medzi spoločnosťou W. R. M., C..A.. A. A. K., T.U.: XXXXXXXXX (prostredníctvom obchodného zástupcu - spoločnosti E. A. A., Q..A.. na základe zmluvy o spolupráci zo dňa 19.5.2000) a odporcom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 10.998,- Sk, ktorý sa zaviazal odporca splácať v 12 mesačných splátkach po 1.100,-Sk. Podľa čl. 8.1. obchodných podmienok podpisom tejto zmluvy zákazník súčasne žiada veriteľa o poskytnutie úverového rámca a o vydanie úverovej karty, ktorá mu umožní čerpať peňažné prostriedky až do výšky poskytnutého úverového rámca. V prípade schválenia bude zákazníkovi doručený návrh zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý bude obsahovať výšku úverového rámca, mesačné splátky a úrokové sadzby a variabilný symbol pre platby splátok úveru.

Dňa 2.8.2007 bol odporcovi daný súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty č. XXXXXXXXXX, pričom výška úverového rámca bola uvedená v sume 20.000,-Sk, minimálna splátka z čerpaných prostriedkov 5 %, orientačný dátum platby k 24.

Pokusom o zmier zo dňa 19.9.2012 navrhovateľ vyzval odporcu k úhrade dlžnej sumy 990,78 €.

Dňa 22.02.2010 podpísal navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorou dlžník uznal čo do dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy číslo / číslo zákazníka: XXXXXXXXXX zo dňa 02.08.2007 s pôvodným veriteľom: GE Money, a.s., Bottova 7, 811 09 Bratislava. V listine (uznaní) je uvedené, že celková dlžná suma 1.183,20 € pozostáva z istiny 595,92 €, úroku z omeškania 36,5 % ročne zo sumy 595,92 € od 24.09.2009 do dňa splatnosti poslednej pohľadávky a nákladov inkasného konania vo výške 175,89 €. V dohode je v bode 3.4. uvedené, že odporca (dlžník) má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Dohoda obsahoval aj splátkový kalendár pre odporcu.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 13.11.2000, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 1 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu 2.8.2007, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. V závislosti od formy poskytnutého spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného k 12.6.2012 (podpísaná dohoda o uzavretí splátkové kalendára a uznaní záväzku), nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom k 12.6.2012, obchodná praktika sa tiež považuje

za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 451 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola dňa 13.11.2000 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere (revolvingovom úvere), pričom sa ňou právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi ako dlžníkovi úver a odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť aj s dojednanou odplátou. V rámci tejto zmluvy (obchodných podmienok) však právny predchodca navrhovateľa vnútil odporcovi aj iný právny úkon, než ten, o ktorý mal odporca v danom čase záujem, teda poskytnutie finančných prostriedkov. Súčasťou obchodných podmienok (čl. 8.1) bolo dojednanie, ktoré sa týka iného právneho úkonu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti, a to uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré bolo uvedené v množstve inak neprehľadných a veľmi drobným písmom písaných ustanovení obchodných podmienok. Takýto postup navrhovateľa je treba podľa názoru súdu hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi a s poukazom na ust. § 3 ods. 1 OZ mu nie je možné priznať súdnu ochranu. Odporca však začal revolvingový úver čerpať, pričom z úverového rámca vyčerpal celkom sumu 746,83 € a uhradil sumu 255,43 €. K plneniu však neprišlo v zákonom požadovanej písomnej forme s predpísanými zákonom stanovenými náležitosťami. Právny úkon o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere je podsunutý v rámci obchodných podmienok, nasleduje za radom iných ustanovení, poučení bez možnosti spotrebiteľa všimnúť si, že vlastne uzatvára viaceré úverové zmluvy. V prípade, že mal navrhovateľ záujem uzavrieť s odporcom nový záväzkovo-právny vzťah, bolo potrebné urobiť tak spôsobom aký ustanovuje zákon č. 258/2001 Z.z. Ak navrhovateľ poskytol odporcovi finančné prostriedky bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými zákonom vyžadovanými náležitosťami v zmysle ustanovenia § 4 ods.1,2 zák. č. 258/2001 Z.z. (presný dátum splatnosti /nemožno uviesť orientačný dátum splatnosti/, presná výška splátky), nebola dodržaná zákonom predpísaná forma právneho úkonu, a preto je takáto zmluva neplatná. Bez písomnej dohody strán neexistuje preto dohoda o výške úrokov z úveru, výške úrokov z omeškania, ustanovenia o zmluvnej pokute, či poplatkoch, ktoré si navrhovateľ uplatnil v tomto návrhu. Nároky navrhovateľa z uvedeného právneho úkonu je potrebné posúdiť ako nároky z bezdôvodného obohatenia (majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu).

Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu (v čase účinnosti pomenovanej ako „typová zmluva“) možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník. Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože

jej obsah odporca nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný. Dodávateľom v tomto prípade bol právny predchodca navrhovateľa, ktorý pri uzatváraní zmluvy vykonával svoju podnikateľskú činnosť. Spotrebiteľom bol odporca, ktorému pri uzatváraní zmluvy bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolenia alebo podnikania.

Ak sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa. Ak sa aj uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka (keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená), tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľom, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporca premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona.

Ako už bolo uvedené, uvedené ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Z vykonaného dokazovania, a to z predloženej dohody o uznaní záväzku zo dňa 22.02.2010 z bodu 3.4. jednoznačne vyplýva (uviedol to v nej sám navrhovateľ), že pohľadávka (dlh) voči odporcovi zo zmluvy č. 4803952132 (z ktorej si navrhovateľ uplatňuje svoj nárok v tomto konaní) je pohľadávkou (dlhom) premlčanou. Bez ohľadu na právne posúdenie (z pohľadu právnych následkov) tejto dohody o uznaní záväzku, tvrdenie navrhovateľa v ňom uvedené a odporcom nenamietané, si súd osvojil a nemal dôvod z tejto skutočnosti nevychádzať. Vychádzajúc z uvedeného preto možno konštatovať, že dňa 22.02.2010 bola žalovaná pohľadávka navrhovateľa premlčaná, pričom návrh na súd bol podaný dňa 23.10.2012.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offa (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa (konštatované samotným navrhovateľom) nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej

osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku súdna prax (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vo veci sp. zn. 4Co/940/2013 zo dňa 16.10.2014) už zaujala stanovisko, že pri uzatváraní týchto dohôd zo strany navrhovateľa došlo k nekalej obchodnej praktike. Je nepochybné, že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah so spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné aj na tento právny úkon aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typicky formulárovým ošetrením vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Aj v tomto prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku predloženú navrhovateľom, treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Z textu dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, v ktorej je uvedené, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, je považovaná za rozpornú s dobrými mravmi. Text dohody je podpísaný na dopredu pripravený formulár, vytlačený drobným písmom, ktorého obsah nemôže spotrebiteľ ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol. Vychádzajúc zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu do bodu 3 dohody /v ktorej v danom prípade ani nebola uvedená výška splátok/ obsahovo označené ako „forma splatenia záväzku“ zavádzajúce, a preto napĺňa kritériá nekalej obchodnej praktiky. Z vyššie uvedeného dôvodu, súd uznanie dlhu odporcom považoval za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože sa prieči zákonu (§ 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ako úspešnému účastníkovi konania, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si odporca návrhom neuplatnil priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého

stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)